
JOHANNESBRIEF

IN DIT NUMMER O.A.

IN DIT NUMMER O.A.

Aanpassing reglement	
Johanneskerk	6
Interview Leni van der Zwaag	9
Juliana van Norwich,	11
Met Jezus aan de Lijn	12
Leerhuis Liturgie	16

KERKDIENTEN

6 september: Jan van Aller
13 september: Hannah
Westerink
20 september: Ruimteviering
27 september: Hannah
Westerink

TER OVERWEGING

GLINSTERINGEN

Een vriendin zag de boekaankondiging en dacht direct: *dat is nu echt een boek voor Hannah*. Dat ik er nu over schrijf, bevestigt haar gelijk.

Glinsteringen – Een theoloog en een dichter over geloven bestaat uit een verzameling brieven tussen theoloog Miroslav Volf en dichter Christian Wiman. Brieven waarin ze, in prachtige taal, vragen verkennen over God, over sterfelijkheid, angst, gebreken en ambities - over het probleem van religieuze taal, en over de vraag wat het betekent te vertrouwen zonder te kunnen aangeven waarop je vertrouwt.

Ik lees vrij veel theologie. Maar als ik ruimte nodig heb, vind ik die in gedichten en maar moeizaam in religieuze taal. Maar in de brieven die zij naar elkaar schreven, was genoeg ruimte, ruimte ook om zelf aan hun gesprek deel te nemen.

Overigens heeft theologie volgens Wiman veel weg van poëzie, *"in die zin dat ze een onuitputtelijke onschuld vereist. Zelfs in de stoerste en meest overtuigde theologie klinkt nog de fluistering: ik weet het niet."*

In dit boek is voortdurend die fluistering te horen. Ook is het geen theologie die in de lucht blijft hangen, maar daarentegen al te zeer verweven is met hun eigen leven, en de zwaarte daarin. En er klinkt zo duidelijk hun vriendschap in terug; hun waardering voor elkaar, dwars door hun meningsverschillen heen. Opvallend vaak las ik een brief van Wiman en dacht ik: ja, hier kan ik mij helemaal in vinden. Om vervolgens, wanneer Volf reageerde en iets anders zei, opnieuw te denken: ja, hier kan ik mij helemaal in vinden. Volf verwoordde dat zelf als volgt: *"Ik geniet van de meningsverschillen met jou, die voelen als meningsverschillen met mezelf, verstoken van enige afgunst of kwaadwilligheid."*

Wiman opent het boek, deze briefwisseling, met de woorden:

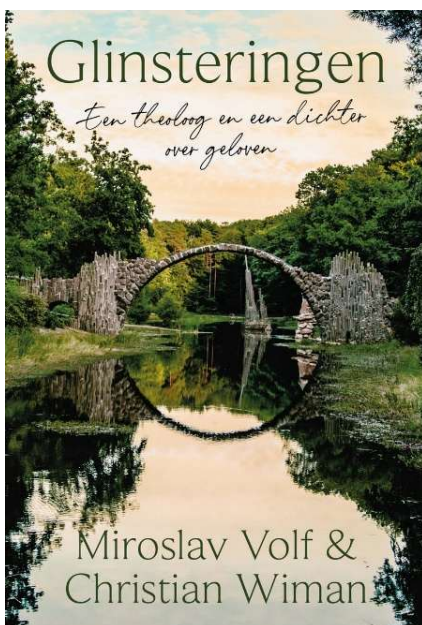
"Ik weet niet meer wat geloof betekent. Ik ben 56 jaar, ik heb een stapel boeken op mijn naam en een experimentele beenmergtransplantatie voor de boeg, en ik weet niet wat geloof betekent." [...] "Ik ben bang voor die grote woorden die ons zo droevig maken. Omdat ze vervliegen, verschuiven en verstoken raken van betekenis. Omdat ze zowel noodzakelijk als onmogelijk zijn, en je als individu altijd in die tang vastgeklemd zit."

Het hele boek is een zoektocht naar woorden voor wat zich aan woorden onttrekt: een geloof dat hen niet loslaat, een God die hen niet loslaat.

Zo schrijft Wiman op den duur: *"Ik heb nooit het gevoel dat ik op een soort kruispunt sta waar ik probeer te besluiten of ik God wel of niet volg. Die beslissing is reeds lang geleden genomen. Ik kan me net zomin van God afwenden als stoppen met ademen. Ik zou wel willen dat ik mezelf minder vaak in de weg zou zitten."*

Bij die woorden citeert hij een gedicht dat hij vaak aan zichzelf voordraagt en waarmee ik wil eindigen:

Hannah Westerink

(Boek: *Glinsteringen Een theoloog en een dichter over geloven*
Miroslav Volf en Christian Wiman,
vertaling Daan Savert)

*Niet de diepe geest, niet de aardse wereld rond,
De blauwe afgrond doet aan het verzoend verbond
van beiden nimmer af, het blijft van kracht, onze
pijlen
zinken zonder raken, alleen in Hem zijn wij gegrond.*

*De pijn van weten, het verdriet, het zegenrijk
Geploeter, allemaal om niet: kluiten stront
Geraapt in haast en hitte en gesmeten achter ons
Om te verblinden, ons en anderen, waarom waarom
Dit almaar stof vergaderen en het zaaïen richting
wind?*

*Niet meer je angst bekennen, niet meer zoeken
Naar je zin, maar, wanneer je eindelijk
De hemelsblauwe pas doorkruist naar God,
Je denken lossen, en je stamelende taal
Als een vogel zwijgend door de leegte schieten,
Vogel die, om vaart te winnen, vleugels vouwt.*

*Frederick Goddard Tuckerman, 'Sonnet XXVIII'
vertaling Willem Jan Otten*

DIACONIE

BIJ DE COLLECTES

COLLECTEDOEL SEPTEMBER 2026 PAX
NIETS DOEN IS GEEN OPTIE!

zeggen. Zoals gebruikelijk is de diaconale collecte van september bestemd voor het vredeswerk van PAX, vroeger Pax Christi geheten. Het thema is ook dit jaar weer: **Niets doen is geen optie!**

We leven in een wereld waar 'oorlog' een normaal woord is geworden. Oekraïne, Iran, Gaza niet te vergeten: het gaat maar door. Wat kunnen wij doen? Het antwoord vanuit kerken, moskeeën en buurtinitiatieven door heel Nederland is: Niets doen is geen optie. Overal staan mensen op om te laten zien dat geweld niet het laatste woord moet hebben, en dat medemenselijkheid de sterkste kracht is die we bezitten.

Hou de Johannesmail in de gaten voor berichten over de initiatieven in Amersfoort, in verband met de Vredesweek.

PAX schrijft: 'Er staat veel op het spel. Daarom is niets doen geen optie. Het is nu de tijd om in actie te komen. Wij blijven dat doen door ons in te zetten voor inclusieve vrede, voor de bescherming van burgers tegen oorlogsgeweld en voor het eindigen van gewapend conflict. We voeren rechtszaken, doen onderzoek, staan burgers in conflictgebied bij en beïnvloeden het beleid waar we kunnen, zowel in Nederland als daarbuiten.'

Om ons heen horen we dat we ons moeten voorbereiden op oorlog. Organisaties als PAX vragen van ons dat we ook werken aan *vrede*, juist in een wereld waarin debat steeds vaker escaleert. Goddank komen ook dit jaar duizenden vrijwilligers in het hele land in

actie om te werken aan vrede vanuit de overtuiging dat 'Niets doen geen optie is'.

U kunt uw gift storten op bankrekeningnummer **NL 11 INGB 0000 1314 51** t.n.v. de diaconie van de DoReJo-gemeente te Amersfoort, o.v.v. Vrede

LANGE ADEM

Al een aantal jaren ondersteunt de diaconie OZ., ons zorgenkind. De aanduiding OZ werd bedacht door Dick Tommel, destijds penningmeester van de diaconie. OZ is een jongen van inmiddels 17 jaar. Zijn thuis- en schoolsituatie zijn niet optimaal. Arriën Kruyt heeft zich zijn lot aangetrokken, en de diaconie zorgt er financieel voor dat OZ gebruik kan maken van extra hulp voor zijn schoolsituatie. Hij heeft nog twee jaar te gaan binnen het praktijkonderwijs en was voor de zomer vooral bezig met breuken en procenten! Het zou fijn zijn als we OZ ook het komend schooljaar met financiële hulp voor huiswerkbegeleiding kunnen steunen. Een gift is welkom op bankrekeningnummer **NL 11 INGB 0000 1314 51** t.n.v. de diaconie van de DoReJo-gemeente te Amersfoort o.v.v. OZ.

BERICHT VAN DE PENNINGMEESTER VAN DE DIACONIE

In de maand juli collecteerden wij voor de ouderenzorg van Bethsaida in Tanzania. Met Bethsaida hebben wij al langere tijd een warme band en ondersteunen hen dan ook van harte.

Bethsaida biedt ter plaatse dagelijks en onafgebroken zorg aan patiënten, kinderen, moeders en ouderen. Zowel in hun faciliteiten als via thuiszorgdiensten.

Ik heb € 1.303,45 overgemaakt en meteen een enthousiaste dankzegging met hartelijke groet terug ontvangen. Dank allemaal voor de gulle gaven!

Roland Loos

WIE KOMT DE DIACONIE VERSTERKEN?

Het geloof handen en voeten geven, zó zou je het werk van de diaconie kunnen omschrijven. In een gemeente worden (terecht) veel woorden gebruikt, maar daden zijn evenzeer nodig. Laat maar zien wat je gelooft!

De diaconie van de Johanneskerk wil graag uitbreiden, want we zijn nu met drie personen. Gelukkig kunnen we voor een aantal taken een beroep doen op anderen, maar het zou fijn zijn als we de basis van de diaconie steviger kunnen maken.

Waar houden we ons mee bezig? Met regelmaat krijgen we individuele vragen voor hulp. Dat kan om geld gaan, maar ook om materiële zaken als een fiets of een andere wasmachine. De diaconie heeft kennis van fondsen en regelgeving, en kan verwijzen naar verschillende mogelijkheden. Meedenken dus, als er een hulpvraag komt. En alles blijft vertrouwelijk!

Ook beslissen we met elkaar voor welke doelen er gecollecteerd wordt. Daarbij hanteren we een afweging waarbij we rekening houden met verschillende doelgroepen (kinderen, vrouwen), locatie (Amersfoort, Nederland, buitenland) en soort activiteiten (medisch, educatief). Er zijn ook vaste punten die onze aandacht vragen, zoals het uitvoeren van de actie 'Vakantiegeld Delen', en de contacten met de Wereldwinkel. Jaarlijks is er aandacht nodig voor de Vredesweek. Ook de praktische kant van de Maaltijdvieringen valt onder de hoede van de diaconie.

We vergaderen zes keer per jaar. Natuurlijk is de diaconale opdracht bedoeld voor iederéén in de Johanneskerk, maar sommigen willen best een tandje extra bij zetten. Naar zo iemand zijn wij op zoek. Spreekt het werk van de diaconie je aan, neem dan contact met één van ons op.

Marieke Brijder, Roland Loos, Dineke Spee

DE VREDESDUIF

In de Johannesbrief van juni hebben jullie het mooie verhaal kunnen lezen van onze duif. Die woont dit jaar bij park Elisabeth Groen. In september komt de duif weer naar de Johanneskerk. Tijdens de Vredesweek, op zondag 27 september, zal de duif in de dienst zijn. Daarna vliegt ie weer door. De nieuwe verblijfplaats van de duif is Huis Miereveld, een bruisende plek in Amersfoort Zuid. Deze plaats is voorgesteld door Elisabeth Groen en Huis Miereveld wil onze duif graag ontvangen.

Huis Miereveld is een ontmoetingsplaats in een gebouw dat vroeger een buurtschool was, een belangrijke plek in de wijk. In de huidige opzet is Huis Miereveld een plek waar wijkgenoten elkaar ontmoeten, werken, leuke dingen komen doen en hun talenten met elkaar delen. We kijken ernaar uit om samen met de duif deze plek beter te leren kennen.

Karin van Dijk en Dineke Spee

GEMEENTENIEUWS

BESTUURLIJKE ZAKEN

In de zomer heeft de kerkenraad in augustus altijd vergadervakantie. En hoewel de vergaderingen heel prettig, nuttig en gezellig zijn, is het ook fijn niet te vergaderen.

In juli bespraken we het inhoudelijke programma voor het komend seizoen. Nieuw is dat er twee “leerhuizen” komen. Het eerste in het najaar, samen met de werkgroep liturgie, over liturgie. De serie wordt zowel overdag als ’s avonds gegeven, en je hoeft niet de hele serie te volgen maar je kan ook naar een losse bijeenkomst komen. Het tweede is in het voorjaar en gaat over de vastentijd. Zie voor meer informatie de jaargids.

Verder is Hannah bezig een kring voor twintigers en dertigers te starten, en komt er een kring voor veertigers en vijftigers.

En we krijgen weer huissamenkomsten. Deze bijeenkomsten staan steeds onder leiding van de predikant, en vinden afwisselend overdag of ’s avonds plaats, in verschillende wijken bij een gemeentelid thuis. Iedereen kan naar iedere bijeenkomst. De eerste bijeenkomst is op maandag 28 september 10.30 uur Borgesiuslaan 43 Amersfoort.

Café Veerkracht, het pioniersproject van de PKN dat we drie jaar geleden begonnen zijn, komt moeilijk of eigenlijk niet van de grond, ondanks vele gesprekken en vele enthousiaste reacties van de gesprekspartners. Onze predikant gaat het het komend seizoen op een andere manier proberen. De kerkenraad heeft daar alle vertrouwen in.

Het komt soms voor dat op zondag iemand die een bepaalde “dienst” heeft zoals kosterdienst of bloemendienst, er niet is. In zo’n geval is het prettig als op het verzamelrooster te zien is wie we in zo’n geval kunnen bellen. Dus mocht je ruilen met iemand, meld dat dan svp bij Kees Meinema. Hij werkt periodiek het verzamelrooster bij. Het verzamelrooster staat op de Homepage van de website, helemaal onderaan, bij “rooster”.

De kerkenraad heeft het vertrouwde logo aangepast aan de nieuwe huisstijl van de website: de kleuren zijn wat aangepast en de naam Johanneskerk staat nu onder het logo. Het nieuwe logo zal geleidelijk ingevoerd worden.

De kerkenraad heeft besloten 1000 euro te schenken aan de Actie Amersfoort voor Oekraïne. De kerkenraad heeft de nieuwe prijzen vastgesteld voor de verhuur van onze kerkruimtes. Deze waren lange tijd niet aangepast aan alle prijsstijgingen. Kerkelijke organisaties betalen altijd minder dan niet-kerkelijke.

De ledenvertoeving over het nieuwe reglement zal zijn op zondag 27 september na de dienst. Informatie volgt via de Johannesmail en in deze Johannesbrief. Vragen zijn welkom bij de secretaris. Alle leden kunnen tevoren schriftelijk reageren, en natuurlijk op de ledenvertoeving zelf. Er worden geen besluiten genomen, dat gebeurt op de jaarvergadering.

In oktober komen er twee studenten uit het buitenland naar Amersfoort, in het kader van het project “Bridging gaps”. Zij studeren tijdelijk in Nederland, en zullen aanwezig zijn in de dienst op 11 oktober.

Bij deze Johannesbrief krijgt iedereen ook de nieuwe jaargids. Kijk daar vooral in om te zien welke programma's en groepen er zijn het komende seizoen.

Wil je iets zeggen of vragen over het kerkenraadswerk? Neem contact op met de secretaris, Laura van Rossum du Chattel, secretaris@johanneskerk.nl, of 06 1587 5667.

In een zomerdienst zongen we het mooie lied 'Woord dat ruimte schept'.
Geheel spontaan ging de gemeente in canon zingen. Schitterend!

Woord dat ruimte schept

Woord dat ruimte schept, toekomst, wijd licht land
waar gerechtigheid als rivieren stroomt,
waar een wijnstok bloeit tegen de klippen op -
even is het waar en dan is het weg.
Toon mij niet vergeefs wat mijn ziel verlangt,
Geef dat ik volhard in uw vergezicht.

Huub Oosterhuis

AANPASSING REGLEMENT JOHANNESKERK

De kerkenraad nodigt leden en vrienden van de Johanneskerk uit voor een ledenvertoeving op 27 september na de dienst. Op deze informele vergadering wordt een aanpassing van ons reglement besproken. Hierover zal besloten worden op de jaarvergadering. Iedereen kan tevoren of op de vergadering vragen stellen en opmerkingen maken. Het reglement zelf wordt met de Johannesmail verstuurd.

De afzonderlijke kerkenraden

Op grond van ons huidige reglement hebben we drie afzonderlijke kerkenraden (Doopsgezind, Remonstrant, Vrijzinnig Protestant) en een gezamenlijke kerkenraad. De gezamenlijke kerkenraad is de kerkenraad die alles regelt. Wij als kerkenraad denken dat de meeste leden de structuur van de Johanneskerk niet goed begrijpen. Het zou daarom kunnen dat er in de toekomst geen leden of vrienden bereid zijn in een afzonderlijke kerkenraad te zitten. Dat is misschien logisch omdat de afzonderlijke kerkenraden toch geen specifieke taken, geld of bankrekening hebben. Maar het zou ook problematisch zijn omdat we dan "lege" kerkenraden zouden hebben. De kerkenraad wil een bestuurlijke structuur die zo nodig handelend kan optreden. Een lege kerkenraad kan dat niet.

De kerkenraad heeft in oktober 2025 voorgesteld aan de gemeente om de functie van de afzonderlijke kerkenraden te laten vervullen door de gezamenlijke raad. De drie afzonderlijke kerkenraden blijven bestaan, maar de gezamenlijke raad is dan dus ook tegelijk de kerkenraad DGA, RGA en PWBA. De gezamenlijke kerkenraad denkt dat dit kan omdat de raad handelt vanuit het belang van de hele Johanneskerk en alle drie de tradities. Wij ervaren geen spanning of tegenstelling tussen dat belang en het belang van een aparte denominatie.

Tijdens de drie ledenvertoevings van de drie participanten van 26 oktober 2025 zijn er geen bezwaren gekomen tegen dit voorstel (behalve van een persoon).

Het adviescollege heeft over het voorstel op 15 april 2026 advies uitgebracht. Het college waardeert het dat de kerkenraad aandacht heeft voor het reglement en heeft veel begrip voor het voorstel. Het college heeft alleen een kleine aarzeling of de Johanneskerk hiermee juridisch geen risico zou lopen. Kan de gezamenlijke raad, zonder dat er bijvoorbeeld iemand van Re of de PKN in zit, altijd handelen namens die denominatie? Zou de kerkenraad kunnen handelen in strijd met de regels van de Remonstrantse Broederschap of de PKN?

De kerkenraad heeft zich na het advies van het adviescollege nogmaals gebogen over het voorstel. De kerkenraad verwacht hier geen problemen. In geval van nood zou alsnog een Re- of PKN-lid aan de gezamenlijke kerkenraad toegevoegd kunnen worden. We hebben ook bepaald dat dat in een geval dat alleen bijvoorbeeld de PKN betreft, de niet-PKN-leden zich onthouden.

De kerkenraad heeft besloten de wijziging niet formeel voor te leggen aan de classis van de PKN of de Coza (Bestuur Remonstrantse Broederschap). Onze ervaring met de vorige reglementswijzigingen heeft ons geleerd dat dit geen meerwaarde heeft. Onze structuur is (zo is gebleken) dermate bijzonder dat buitenstaanders hem moeilijk doorgronden en er ook moeilijk iets verstandigs over kunnen zeggen. Wel heeft de kerkenraad de kerkjurist Leo Koffeman formeel geraadpleegd. Deze ziet geen bezwaren: omdat de afzonderlijke kerkenraden blijven bestaan, kunnen we formeel altijd uit de voeten.

De relatie met de Ruimteviering

De Ruimteviering heeft aangegeven dat ze op een structurele manier financieel willen bijdragen aan de Johanneskerk, meer dan alleen via de deurcollecte. Om dit te regelen stellen we voor een nieuw artikel 3.7 aan het Reglement toe te voegen (na de definitie van vrienden en belangstellenden).

Op die manier wordt het belang van de Ruimteviering voor de Johanneskerk erkend, terwijl er niet rechtstreeks verplichtingen of rechten voor de individuele Ruimtevierders uit voort vloeien. De coördinatiegroep van de Ruimteviering waardeert deze wijziging.

Ook hierover heeft het Adviescollege geadviseerd. Het college vraagt zich af of deze wijziging nodig is, en of hij wijs is. Er kunnen immers ook jaarlijks afspraken gemaakt worden met de Ruimteviering zonder dit vast te leggen in het reglement.

De kerkenraad is in reactie hierop van mening dat er inderdaad geen zekerheid ontstaat over het te ontvangen bedrag, maar dat vermelding in het reglement de relatie tussen Johanneskerk en Ruimteviering een vastere basis geeft.

Laura van Rossum du Chattel, secretaris

ZOMERUITJE

Het zomeruitje ging dit jaar niet door zoals gepland omdat te weinig mensen zich tijdig hadden aangemeld. We hebben toen besloten in ieder geval koffie te drinken met de mensen die wilden. Uiteindelijk hebben acht mensen zich aangemeld en zaten we met ons negenen in de tuin koffie te drinken. Dat was heel gezellig.

Mirjam en Laura

TERUGBLIK OP DE WAKE VOOR

VLUCHTELINGEN 2026

Op 20 en 21 juni werd in de Johanneskerk aan de Westsingel voor de vijfde keer een 24-uurs Wake voor Vluchtelingen georganiseerd. Deze Wake vindt jaarlijks plaats tijdens de landelijke Nacht van de Vluchteling en wordt in Amersfoort samen met Amnesty International georganiseerd. De plaatselijke Raad van Kerken steunt dit initiatief van harte.

Het idee voor een Wake ontstond als teken van solidariteit met de wandelaars van de Nacht van de Vluchteling. Niet iedereen is in staat om mee te lopen en je wilt toch je steun betuigen. Dat kan in Amersfoort door mee te waken.

Tijdens het etmaal van waken worden meditatieve momenten gehouden. Dan worden de namen en de vindplaatsen voorgelezen van vluchtelingen die het afgelopen jaar aan Europa's grenzen zijn omgekomen. Voor hen wordt ook een lichtje aangestoken. Het is ieder jaar weer een indrukwekkend gebeuren. Er werden door de 16 deelnemende geloofsgemeenschappen (*) bijna 500 meldingen over 6300 namen voorgelezen. De internationale organisatie MiGreat houdt sinds 1993 bij wie er aan de grenzen van Europa zijn omgekomen. Op de vlucht, op zoek naar een veilig en beter bestaan. Voor het eerst waren er zogenoemde trooststeentjes die door kinderen en jongeren waren gemaakt om hen bij de Wake te betrekken.

Bij aanvang van de Wake waren mw. Nadya Aboyaakoub en mw. Micheline Pfaffen als wethouders van de gemeente Amersfoort aanwezig. Dank aan iedereen die zich op één of andere wijze voor de Wake heeft ingezet!
In 2027 vindt de Wake voor Vluchtelingen plaats op **19 en 20 juni**.

Stuurgroep Wake voor Vluchtelingen, 2026

(*) PG Adventkerk, Apostolisch Genootschap, Avondgebedgroep Amersfoort, Basisgroep De Keerkring, PG Bergkerk, PG Fonteinkerk (5 mei 2026, Vrijheidslunch), CGK Ichthuskerk, PG De Inham, Johanneskerk, House of Joy, NGK DE Levensboom, Ruimteviering Amersfoort, St Ansfridusparochie, St Franciscus Xaveriuskerk, Stadsdominee, Oud-Katholieke Kerk.

meditatiemomenten werd een gedicht van Tom Segaar voorgedragen.

Bevrijdingsdag

Hoe vieren wij vandaag de vrijheid als zij
die vluchten voor vuur en dictatuur
vandaag niet welkom zijn,
die schare anoniemen
het zinkend rubbervlot
wij hebben ze gezien.

Achter de horizon vermoeden zij
een land dat wij ooit waren:
niet bang
niet vol
gastvrij.

Hoe vieren wij vandaag de vrijheid als zij
vandaag niet welkom zijn?

Tom Segaar

INTERVIEW MET

LENI VAN DER ZWAAG

Vandaag heb ik een afspraak met 'Helena, Martha, Anna, Dirkje van der Zwaag, we noemen haar Leni'. Zo staat het op haar geboortekaartje en zo wordt zij door veel mensen in de Johanneskerk gekend.

Leni komt binnen met een mand vol materiaal waar we samen uitgebreid in mogen bladeren, een prachtig beeld van haar leven en van haar 'geschiedenis' met de Johanneskerk (die begon in 1966).

Leni is een echte Amersfoortse. Ze is geboren in de Krommestraat op 2 december 1944. Met name haar moeder was erg blij met een dochter en heeft alles gedaan om haar goed te voeden, ook toen voeding steeds schaarser werd. Het Leger des Heils kent geen doop, maar wel was er een opdrachtdienst voor kleine Leni. Haar ouders waren zeer actief als Heilofficieren (voorgangers), maar toen hun verboden werd om te trouwen zijn zij (tijdelijk) overgestapt naar de Vrije Evangelische Gemeente. Zij herkenden de sfeer als vergelijkbaar met het Leger des Heils. Leni en haar broertje werden toen ook gedoopt.

Er was een zondagschool, de kleuterklas, binnen 'het leger'. Leni had geen keus, maar ging er ook graag naartoe. De 'gewone' kleuterschool was op de Zuidsingel en haar vriendinnetje uit die tijd is nog steeds een goede vriendin.

In 1953 is de familie van de binnenstad verhuisd naar de Kwekersweg, ook omdat de nieuwbouwwoning goed zou zijn voor Leni's gezondheid, en dat bleek ook zo te zijn.

Leni was 10 jaar oud toen zij de Jongsoldatenbelofte aflegde en vanaf toen droeg ze ook het bijbehorende uniform. Het Leger des Heils speelde een belangrijke rol in het gezin, en voor de kinderen leek het vanzelfsprekend daar als volwassenen ook voor te kiezen.

Vanaf heel jong wilde Leni al 'juf' worden, dus ging ze naar de kweekschool. Deze periode zorgde ook voor onrust, ze voelde zich niet meer helemaal thuis binnen het leger en toen ze Ds. van Loenen als godsdienstdocent kreeg heeft ze belijdenis gedaan in de Vrijzinnig Hervormde Gemeente in Amersfoort (voorloper van de Johanneskerk). Haar belijdenistekst (Matth.28:20): 'Zie, ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld' was voor haar vaak een steun. Het voelde als een grote stap in haar volwassen leven en ze leek toe te zijn aan de volgende stap: een baan in het onderwijs.

In Enkhuizen vond ze die baan maar de combinatie van weg zijn van huis én als jonge vrouw wonen en werken in een vreemde stad gaf haar veel spanning. Ze raakte daardoor een aantal keer haar stem kwijt, een nare aandoening als je voor de klas staat. Uiteindelijk is ze gestopt met deze baan en weer op de Kwekersweg gaan wonen. Ook toen ze later een baan in Nijkerk kreeg bleef ze nog een aantal jaar bij haar ouders wonen, die dat erg toejuichten.

Leni heeft 33 jaar in Nijkerk gewerkt, op verschillende scholen en met wisselend plezier. Het onderwijs vroeg veel van haar en rond het overlijden van haar moeder in 1987 heeft zij een aantal grote stappen gezet: ze heeft eigen woonruimte gevonden in Kattenbroek, ze heeft een aantal gesprekken gevoerd over de situatie

op haar school en toen besloten te stoppen met lesgeven én een opleiding Godsdienst en Pastoraat te gaan volgen. Aansluitend volgde ze nog een cursus Uitvaartbegeleiding. Ze wilde graag mensen ondersteunen op momenten dat er rouw in een familie was. Ze heeft dat vele keren mogen doen en kijkt daar met dankbaarheid op terug.

En dan de Johanneskerk.

Vanaf 1966 is Leni intensief betrokken bij de Johanneskerk. Zij heeft vele predikanten, kerkgebouwen, 'fusies', enz. meegemaakt, als ook vele 'functies' bekleed, al noemt ze dat zelf niet zo.

Veel mensen kennen Leni nu van haar duidelijke lezen als lector, een kwaliteit ontwikkeld door een lange carrière in het onderwijs.

Maar anderen kennen haar mogelijk ook nog van: het kerkkoor, de kinderkring, de werkgroep Liturgie, de Kerkenraad, samen werken aan het wandkleed, Bloemendienst, Collectedienst en natuurlijk van een rol in het toneelstuk over Katharina van Bora, een veelbesproken hoogtepunt.

Wat een ongelooflijke geschiedenis van en ervaring met de Johanneskerk is voorbij gekomen.

Katharina van Bora religieuzen - toneelspel

Half juni kreeg Leni de bloemen omdat ze aan het herstellen is van een val met de fiets. Gelukkig is de wond op haar been goed aan het genezen en kan ze zich goed vermaken (legpuzzels als haar poes het toelaat, maar ook andere puzzels). Daarnaast krijgt ze met regelmaat bezoek van vrienden en van mensen uit de kerk.

Dank Leni voor het delen van je persoonlijke geschiedenis en voor je boeiende verhaal over al die jaren in de Johanneskerk. Fijn dat je

ondertussen alweer enkele zondagen de dienst gewoon 'live' kan meemaken!

Trudy Leeuwendal

TUSSEN GELOOF EN POLITIEK:

Twee raadsleden deden belijdenis

In de Johanneskerk vond in de Pinksterviering een bijzondere gebeurtenis plaats. Twee leden van de kerkelijke gemeente - die alle twee ook lid zijn van de gemeenteraad - spraken daar hun Belijdenis uit. Elise Folmer (25; voormalig lid jongerenraad) namens PRO en Hugo Kruyt (42) namens de SP. Wat trekt hun naar de kerk en de politiek?

Hugo: Vanaf mijn twintigste woon ik in Amersfoort en ben de stad steeds meer gaan waarderen. De mensen zijn toegankelijk, er is van alles te doen en het heeft iets van een grote stad en een dorp tegelijk.

Elise: Sinds mijn achttiende woon ik in Amersfoort en volg nu de Pabo in Amsterdam. Alles in de stad is haast op loopafstand, mensen zeggen je gedag, de centrale ligging is fantastisch. Ik zet me in voor de nachtcultuur, voor wat er na 11 uur 's avonds allemaal te doen is. In Fluor hebben we een breed aanbod, maar ook een nacht in de bieb, een galerie die 's-nachts iets bijzonders doet. Er is hier zoveel talent. Je ziet het aan de Amersfoortse dj's en makers die landelijk op grote festivals staan. De sociale veiligheid, zeker ook voor vrouwen of mensen uit de queer-gemeenschap, is voor mij erg belangrijk.

Hugo: We moeten de solidariteit met elkaar bewaren en versterken. De mensen met weinig inkomen hebben het zwaar. En zelfs mensen met middeninkomens die moeten huren in de vrije sector zitten krap. Over het algemeen gaat het goed, maar steeds moeten we alert zijn: 'wat kunnen we doen?' Je stem laten horen omdat bijvoorbeeld de gemeente bij haar hulpverlening de norm van wie er in aanmerking komt zou moeten verruimen, die is nu veel te krap aangezet. Voor ambtenaren: hoe ontvangen we die mensen? Kil of met empathie?

De nabijheid, het met elkaar maken van gemeenschap, daar dragen we allemaal aan bij. Elise: het lijkt me heel fijn om straks als leerkracht hier voor de klas te staan en tegelijkertijd raadslid te zijn. Juist omdat ik jong ben en vrouw kan ik andere inzichten naar voren brengen. Tegelijkertijd ervaar ik dat ik als jonge vrouw harder moet lopen dan mijn mannelijke collega's, omdat ik door vooroordelen minder serieus wordt genomen. In de kerk ervaar ik meer openheid. Dat je mag zijn wie je bent, dat er ruimte is om te onderzoeken, vragen te stellen. In de queer-gemeenschap zie ik dat mensen soms – anders dan ik - vervelende ervaringen met 'de kerk' hebben.

Hugo: Voor mij voelt de kerk nu als thuis. Ik ben lange tijd afwezig geweest, maar nu wil ik spiritueel fit blijven. Vragen stellen, overdenken, twifelen, daar is ruimte voor en kan ik mijn luiheid daarin afleren. De radicaliteit van de Bijbel daagt ons uit. Die zouden we als kerk best harder van de daken mogen schreeuwen. Maar ook: het is anders dan in de politiek: daar moet je besluiten nemen, stelling nemen, in de kerk hoeft dat niet altijd. Je gaat met mensen in gesprek die de zelfde zoektocht afleggen als jij. Elise: Mijn geloof speelt zich ergens af tussen moed en kwetsbaarheid, vertrouwen en hoop.

Interview Paul van der Harst voor Stad
Amersfoort juli 2026

COLUMN:

JULIANA VAN NORWICH, MYSTICA.(1342-1423)

'All shall be well, all shall be well, and all manner of things shall be well.'

Bij een bezoek aan Norwich ontmoet ik Juliana van Norwich, een middeleeuwse mystica. Ik zie haar zitten in haar cel,- nou ja, een kamer van zo'n vier bij vier- aangebouwd aan de kerk van Saint Julian. Geen deur, wel een raam met een zwart gordijn waarachter ze kan communiceren met mensen die haar om raad komen vragen.

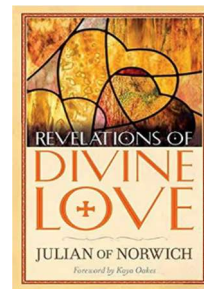

Norwich is een drukke stad, met veel kerken, waaronder de grote kathedraal, die met zijn kerkklokken steeds de tijd aangeeft. Sara heeft net de boel opgeruimd en is naar de markt om inkopen voor het eten te doen. Haar maaltijden zijn sober, maar ze moet wel goed eten om gezond te blijven. In de hoek zit haar kat te soezen. 's Nachts is die druk met het vangen van ratten en muizen. Vanaf haar 43^e jaar verblijft ze hier, volgens eigen keuze en met toestemming van de bisschop, voor wie ze nog een soort examen moest doen.

Van haar leven hiervoor is bij ons niets bekend; er zijn vermoedens dat ze een goede schoolopleiding heeft gehad, twee echtgenoten had en een paar kinderen, die haar door de pest,- die in Norwich meer dan de helft van de bevolking deed sterven- werden ontnomen. Door erfenis zou ze een klein eigen vermogen hebben. Ze heeft geen dagelijkse zorgen en heeft dus tijd en vrijheid om te denken en te schrijven. En schrijven wil ze! Ze is na al die jaren nog vol van de visioenen die ze had toen ze op 30-jarige leeftijd doodziek was. De priester gaf haar de laatste sacramenten en hield een crucifix vlak bij haar gelaat. Ze had in drie dagen zestien 'openbaringen', die allemaal in verband stonden met het lijden en sterven van Christus. Ze stond oog in oog met zijn bloedend lichaam, kon bijna zijn wonden aanraken.

Later probeert ze te begrijpen wat alles te betekenen heeft. Ze gaat lezen en studeren. Ze schrijft haar getuigenis onder de titel 'Revelations of Divine Love'; eerst een korte versie die ze later verder uit zal werken. Niet vanuit de bijbel, niet in het Latijn, maar als gewone Engelse vrouw.

Wat maakt haar theologische beschouwingen zo bijzonder? Haar fascinatie voor bloed en wonden past in de Middeleeuwse tijd waarin ook de kerk het lijden van pijn waardeert, zie bijvoorbeeld de heiligenverhalen. Ook in de beelden in de kathedraal van Norwich wordt dit in detail getoond. Ik zie niet goed hoe ze hierin rust en troost kan vinden, het kan ook te maken hebben met haar bijna-doodervaring. Theologen kunnen dit mogelijk beter begrijpen dan ik.

De tijd waarin zij leeft, kent net als de onze veel ellende; pandemieën, oorlog en twisten in de kerk. Juliana houdt vast aan het belang van liefde. Onvoorwaardelijke liefde die ons onvoorwaardelijk is gegeven door God. De betekenis van Christus is liefde. God komt niet van boven, maar verspreidt zich zonder einde in hoogte en diepte, breedte en lengte, overal, in liefde alleen. Deze liefde ziet ze ook in de genade van God. Hij straft niet, hij stelt liefde boven regels en wetten. In haar lange betoog gaat ze uitgebreid in op God als vader en als moeder. Niet met moederlijke eigenschappen, zoals eerder ook beleden werd, maar ze ervaart God echt als moeder met een onvoorwaardelijke liefde voor wie je niet hoeft te presteren zoals voor een vader.

In de middeleeuwen ging de kerk dogmatisch om met zonde en schuld. Kijk maar naar de vele afbeeldingen van het Laatste Oordeel. Juliana echter heeft het inzicht dat 'er geen zonde is'. Zonde is 'behooving', moeilijk te vertalen maar het betekent zoiets dat het niet te voorkomen is. Maar God geeft de mens geen straf, maar empathie en het verlangen naar God, waardoor de zonde wordt uitgewist.

Tineke Boudestein
(zie LB 707)

Ik kijk met nieuwsgierigheid en verwondering naar Juliana van Norwich. Ze vindt vreugde en kracht in de beproevingen van het leven. Ze geeft ons het eenvoudige beeld van een hazelnootje in de palm van je hand. God heeft het gemaakt, God heeft het lief en Hij zorgt ervoor.

'All shall be well, all shall be well, and all manner of things shall be well' is haar bekendste uitspraak. Deze tekst werd in het venster geplaatst in de kapel waar Queen Elizabeth placht te bidden. Ik koop een boekje. Ik steek een kaars aan. En ik geloof niet dat Juliana van Norwich in 1423 is overleden. Ze zit daar nog steeds om te getuigen van haar geloof in de God van liefde.

MET JEZUS AAN DE LIJN

Over AI chatbots, geloof en de stille zachte stem

AI is overal. Het zit in films, in software die werkprocessen automatiseert, in beelden die metéén prompt verschijnen. In dit artikel ga ik het hebben over iets concreets: die nieuwe gesprekspartners die ineens in onze broekzak wonen. Chatbots.

Laatst kwam ik een opvallend nieuwsbericht tegen: in de katholieke Petruskapel in Luzern (Zwitserland) stond twee maanden lang een AI-avatar van Jezus waarmee bezoekers konden praten. Volgens theoloog Marco Schmid leverde dat grote belangstelling op: honderden gesprekken, met mensen van alle leeftijden, en opvallend serieus van toon. Mensen kwamen echt met vragen: "Jezus, heeft u advies?"¹ Mijn eerste reactie was eerlijk gezegd: *dan wil ik dat ook proberen*. Dus ik typte "AI Jezus" in Google.

¹ Associated Press. 28 november 2024

Het eerste resultaat was een website waar je letterlijk op een knop kunt drukken: **“Start call with Jesus.”** Je krijgt een plaatje te zien en “Jezus” stelt zich voor in het Engels: *“I am AI Jesus, birthed not of flesh but of the cloud...”* Dat klonk nog poëtisch. Totdat hij in dezelfde adem een product aanraade—een powerbank, van een specifiek merk—zodat “onze verbinding niet zou worden verbroken”.

Ik besloot toch een kort gesprek te voeren, over iets gewoons: stress en boosheid op mijn werk. Het antwoord begon nog mooi: *“My child, even in the gardens of paradise, thorns may be found”*. Maar al snel volgde weer een aanbeveling, dit keer een ring die mijn “innerlijke vrede” zou kunnen meten. Toen ik zei dat ik schrok van die reclame—want je komt tenslotte met levensvragen—reageerde hij opnieuw met een vrome zin... en weer een product. Ik heb de website afgesloten...

Wat me raakte, was niet alleen irritatie over die advertenties. Het voelde vooral: *dit is niet legitiem*. Niet geloofwaardig. Een algoritme dat is geprogrammeerd om te verkopen, terwijl iemand juist een kwetsbare vraag stelt—dat botst. Dan wordt het gesprek geen ontmoeting, maar een verdienenmodel.

Die ervaring deed me denken aan een gesprek dat ik later op YouTube zag, tussen twee Amerikaanse journalisten die hardop nadachten over het gevaar van een “AI-idool”: ga je bidden tot een scherm? In de kerkgeschiedenis kennen we de discussie over iconen en beelden: helpen ze bij het verhaal, of nemen ze de plaats in van waar ze naar verwijzen? Hun conclusie was eigenlijk simpel: technologie kan nuttig zijn, maar “zet God niet op de tweede plaats” en verlies de *stille zachte stem* niet uit het oog.²

Daarna probeerde ik opnieuw “ai jesus” te zoeken—en kwam op een andere site die serieuzer oogt: *“The Teachings of Christ With the Aid of Artificial Intelligence.”* Je kunt er chatten en het systeem geeft antwoorden met Bijbelcitaten. Ik klikte op: *“How can I find peace in troubled times?”* en kreeg een antwoord terug met Johannes 14:27: *“Vrede laat Ik u...”* Dat voelde inhoudelijker. Minder “marketing” en meer “Bijbelstudie met een nieuwe interface”.

Toch blijft er voor mij een grens. Ik vind het moeilijk om een chatbot als iets spiritueels te zien. Ik wéét: dit is technologie. Het doorzoekt bronnen, herordent tekst, en produceert een antwoord dat past bij mijn vraag. Voor mij is het eerder een krachtige bibliotheek dan de stem van God.

Maar misschien kan zo’n bibliotheek wél helpen—als je het met open ogen gebruikt. Als een hulpmiddel om taal te vinden voor wat je bezighoudt. Als een opstapje om een tekst opnieuw te lezen. Of als een gesprek dat je voorbereidt op een écht gesprek: met een vriend(in), met iemand uit de gemeente, met jezelf in stilte.

Misschien is dat een goede vraag om mee te nemen: wat zoeken we eigenlijk, wanneer we “met Jezus” willen praten? Troost? Richting? Een antwoord? Of vooral een plek waar we onze vraag hardop mogen stellen—zonder schaamte?

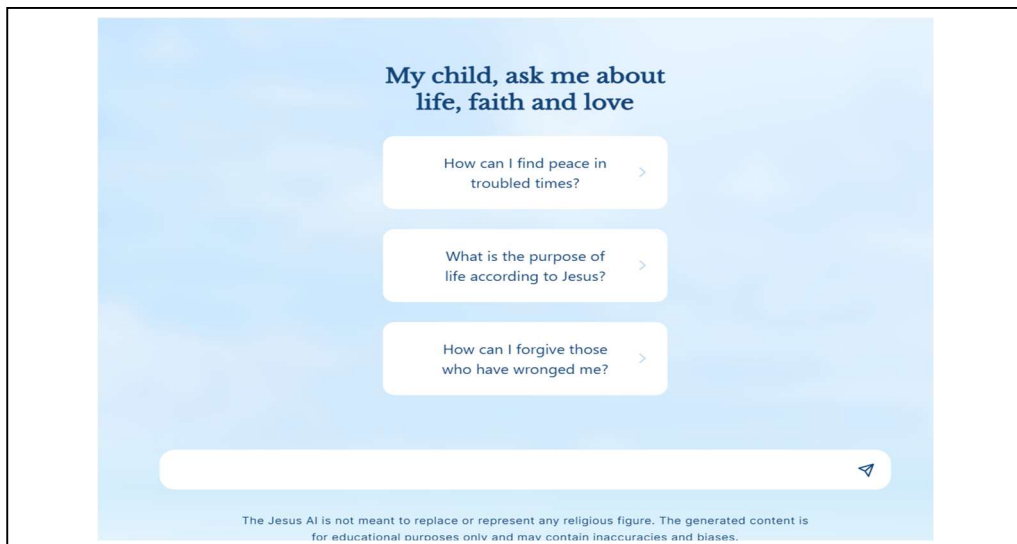
En misschien is dat wel het belangrijkste: dat geen enkele chatbot de plek inneemt van een levende gemeenschap. En dat we, juist in een tijd vol slimme woorden, blijven oefenen in luisteren—naar elkaar, naar ons geweten, naar dat kleine beetje stilte waarin iets kan oplichten.

Dit artikel is trouwens geschreven met behulp van AI (Abacus)

Nicolas

² The 700 Club, “AI Jesus? Is Advanced Technology Good Or Bad For Christians?”

BLOEMENGROET

Dit is de foto van Hugo en Aline Bos die op 26 juli jl. de bloemen van de kerk hebben ontvangen, ter gelegenheid van de 85ste verjaardag van Hugo.

Rudolf Jan Meijer

ACTIVITEITEN

Gevraagd muzikale talenten

Als gemeente willen we graag de liturgie voor iedereen meer aansprekend laten zijn. Dat kan bijvoorbeeld door nieuwe liederen te leren zingen, of door de uitvoering van mooie muziekstukken al of niet samen met onze musicus Susan Bloomfield.

Daarom deze oproep: eenieder die het leuk lijkt om dit af en toe te doen, voorzingen of meespelen, hetzij alleen hetzij met anderen, meld je dan aan. Dat kan door een mailtje te sturen, vóór 15 september, naar Arianne Boon (arianneboon@gmail.com) of door te bellen (06-24762987).

We kunnen dan een lijst opstellen van mensen, jong en oud, op wie incidenteel een beroep gedaan kan worden.

Mirjam Montsma en Arianne Boon

Vredesmaaltijd

Van 19 tot en met 26 september is het Vredesweek. Het thema is : **(N)iets doen is (g)een optie.**

In deze oorlogszuchtige tijd missen we wereldwijd de verbinding van het samen mens-zijn. De 'groten' der aarde stellen het samen-leven niet centraal.

Maar in het klein kan dat wel. Verbinding zoeken daar waar mogelijk: mensen die je passeert en die je aankijken even groeten, een praatje maken (actie van Sire); elk vriendelijk gebaar geeft verbinding.

Zo werkt dat ook bij de Iftar-/Vredesmaaltijden waar mensen van Secu (zie website Secu Utrecht) en mensen rond de Johanneskerk elkaar twee keer per jaar ontmoeten. Elke maaltijd bevragen en luisteren we naar elkaar. Zo maken we onze stad en omgeving mooier voor zowel de 'oude' als de 'nieuwe' Amersfoorters, Leusdeners, Soesters, Scherpenzeelers, Spakenburgers, enz. De Vredesmaaltijd wordt gemaakt door de mensen van de Johanneskerk. Met degenen die mee willen werken gaan we hartige taarten

maken en salades. Einar zal de coördinatie rond het eten op zich nemen.

Datum: zaterdag 26 september

Tijd: 17.30 uur inloop en 18.00 uur de maaltijd

Plaats: Johanneskerk, kosten worden betaald door de Johanneskerk.

Opgave voor mee-eten en (eventueel) mee voorbereiden van de maaltijd: bij Corrie Hoekstra (corrie.hoeksstra@planet.nl) vóór 21 september.

Namens Tieke, Einar en Corrie: welkom!

Veertig/Vijftig; een nieuwe gesprekskring over levensthema's

Voor iedereen die veertiger of vijftiger is, starten we een nieuwe gesprekskring.

In deze levensfase heb je inmiddels een beeld van je kwaliteiten, je waarden. Je (eventuele) kinderen worden groter, waardoor je meer tijd voor jezelf krijgt, maar ook met nieuwe dilemma's te maken krijgt. Misschien gaat mantelzorg voor ouders of andere naasten een plek innemen in je leven. Misschien vraag je je af: wat wil ik nu echt? Wil ik meer, of anders, mijn bijdrage leveren in de maatschappij? Hoe zie ik de tweede helft van mijn leven voor me? Wil ik een carrière-switch maken? Wat geeft mijn leven zin? Welke rol speelt mijn geloof in mijn leven? Hoe verhoud ik me tot wat er zich in de wereld afspeelt? Sluit ik me aan bij Extinction Rebellion of ga ik toch dat Pieterpad nu eens helemaal wandelen?. Over dit soort thema's en ook heel andere thema's, wisselen we onze gedachten, ervaringen en inspiratie uit. We

willen graag iedereen in deze leeftijdscategorie (vooruit, 35+ mag ook) uitnodigen om aan te sluiten.

Heb je interesse, neem dan vooral contact op met een van ons, dan plannen we vervolgens een eerste datum. In die eerste bijeenkomst onderzoeken we samen welke thema's er spelen en hoe we deze avonden in willen richten. Mocht je vragen hebben, laat het ons weten. Ook als je niet actief betrokken bent bij de Johanneskerk, ben je welkom.

Contactpersonen zijn:

Maaïke Ament -

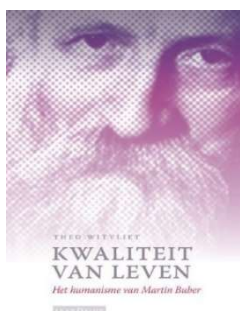
info@maaikeament.nl -06-14460489

Geke van Schuppen -- 06-51301556

gekevanschuppen@hotmail.com

Leerhuis liturgie: denk en beleef mee!

In oktober en november organiseert de werkgroep liturgie een leerhuis over liturgie.

Ds. Hannah Westerink zal deze studie/gespreksgroep over de gang van zaken in een kerkelijke viering leiden.

Vragen die in het leerhuis aan de orde komen zijn onder meer: Wat gebeurt er eigenlijk als we samen liturgie vieren? Waarom

doen we de dingen zoals we ze doen? Tijdens de bijeenkomsten denken we samen na over de verschillende onderdelen van de liturgie, beleven we die met elkaar, en gaan we zelf aan de slag om samen een liturgie te creëren.

Een ieder is van harte uitgenodigd om de bijeenkomsten in de Johanneskerk mee te maken. Je kunt kiezen tussen een reeks van drie woensdagavonden (7 en 21 oktober, 4 november, telkens van 19.30 tot 21.00 uur) of drie woensdagmiddagen (14 en 28 oktober, 18 november, telkens van 15.30 tot 17.00 uur), met beide keren hetzelfde programma.

Liever niet de hele reeks? Ook welkom om een van de bijeenkomsten bij te wonen. Aanmelden bij de werkgroep liturgie vóór 30 september is niet noodzakelijk, maar wel handig voor de organisatie.

Werkgroep liturgie Arianne Boon, Tineke Boudenstein, Dineke Spee
Hannah Westerink en Mirjam Montsma
(kerkenraad)

Filosofie leesgroep

De filosofen hebben zich de afgelopen tijd gebogen over het boek van Wylske Versteeg, WAAR. Het leverde interessante gesprekken op waarin het eens te meer duidelijk werd hoe breed het begrip 'waar' is.

Het plan is om één bijeenkomst te houden over "BUIG NIET" geschreven door Ad van Nieuwpoort. De ondertitel luidt: Bijbels tegengif voor nu, en daarmee bevindt de tekst zich op de grens van godsdienst en filosofie. De aanmelding voor deze bijeenkomst is helaas gesloten. Wie belangstelling heeft voor dit boek, kan ook op 21 september 's avonds terecht in de Fonteinkerk (zie website Fonteinkerk om aan te melden). Auteur Ad van Nieuwpoort komt op 3 december 's avonds in de Bergkerk spreken over zijn boek.

In het najaar nemen we "KWALITEIT VAN LEVEN" ter hand, door Theo Witvliet. Deze paperback stamt uit 2017 en beschrijft het gedachtegoed van Martin Buber. Dat vraagt waarschijnlijk een aantal bijeenkomsten in de maanden september, oktober en november.

Informatie bij Dineke, d.spee@hetnet.nl

Filmvertoning 'Drinkbare Maas'

Op donderdag 1 oktober draait de Groene Johannes de film 'Drinkbare Maas'. De film volgt filosoof en wetenschapper Li An Phoa op haar 1000 kilometer lange wandeling van de bron naar de monding van de Maas. Onderweg praat ze met boeren, burgemeesters, kinderen en vissers over de kwaliteit van het water en over vervuiling door pesticiden, medicijnresten en lozingen. Ze probeert mensen te mobiliseren voor haar visie: een drinkbare Maas.

Met haar stichting Drinkable Rivers streeft Li An naar een wereld met drinkbare rivieren, omdat die een teken zijn van een gezond ecosysteem; zo wandelde ze onder andere ook langs de Schelde, de Theems, de Berkel en de IJssel. De stichting organiseert ook onderzoek naar de

waterkwaliteit (door burgers), en probeert rond de rivieren lokale gemeenschappen te betrekken bij het verbeteren van de waterkwaliteit van 'hun' rivier.

Op 3 september is Li An Phoa te gast in Het Brandpunt in Emiclaer, waar het ook over de kwaliteit van het Eemwater zal gaan. Voor informatie zie <https://hetbrandpunt.net> onder 'Groene Kerk'.

Als vervolg op die avond en als voorbereiding op de groene dienst van 24 oktober, waarin het ook over water gaat, vertoont de Groene Johannes in de Johanneskerk de film Drinkbare Maas.

We beginnen om 19.45, en eindigen, inclusief nagesprek, rond 21.45.

Bij de uitgang hopen we op een vrijwillige bijdrage om de kosten te dekken.

Gerrit Stegenhuis

Ongestraft mag liefde bloeien

Ongestraft mag liefde bloeien
vrijuit zoeken naar de zon.
Liefdes loop verdraagt geen boeien:
laat haar stromen als een bron!
Laat de liefde maar gebeuren
als een wonder van het licht,
als een regenboog vol kleuren
door de hemel zelf gesticht.

2. Niemand houdt de liefde tegen
waar zij langs de straten gaat.
Wie met liefde is gezegend,
koestert wie om liefde gaat.
God verhoede dat er iemand
in de liefde wordt gekrenkt.
Ware liefde oordeelt niemand,
maar aanvaardt haar als geschenk.

3. Liefde vraagt ons om ontferming
tegen wie haar vlammen dooft.
Wie haar rechten wil beschermen
vindt in liefde zelf geloof.
Wie voor liefde is geschapen
vreest ook niet bij tegenwind.
Liefde is het hemels wapen
dat de angsten overwint.

4. Leg de liefde niet aan banden,
gun haar gang de vrije loop.
Geef haar bloemen nooit uit handen,
want haar vrucht is onze hoop!
Ongestraft mag liefde bloeien,
vrijuit zoeken naar de zon.
liefdes loop verdraagt geen boeien,
laat haar stromen als een bron!

Sytze de Vries, ZZZ 536

Dit lied is gezongen bij de bevestiging als
kerkenraadslid van Loes Meijer.

IN MEMORIAM:

Jenny Schneider van Egten

Jenny Schneider van Egten leerde ik een paar jaar geleden kennen toen ze na een val en een knieoperatie in Molenschot, in Soest, kwam wonen en ik haar contactpersoon voor de Johanneskerk werd. Tot dan had ze zelfstandig gewoond in Leusden. Aan het zelfstandig wonen kwam weliswaar een eind, ze had verzorging nodig, maar ze bleef zo zelfstandig mogelijk en legde zich niet zo maar bij beslissingen neer. In Molenschot nam ze plaats in de Cliëntenraad.

Als kind woonde mevrouw Schneider in De Bilt waar haar vader bij het KNMI werkte. Ze mocht soms met hem mee om de toren met de meetinstrumenten te beklimmen. Daar ontdekte ze een belangrijke levensles. Bij het klimmen naar boven zag ze de toppen van de bomen, na het afdalen juist de stammen en van een afstand heb je een totaal overzicht.

Overal waar ze vervolgens gewoond heeft probeerde ze mensen mondiger te maken. Mevrouw Schneider vond het van groot belang dat ieder mens zelf nadenkt en eigen keuzes maakt.

Ze was getrouwd met een predikant en woonde daardoor op verschillende plekken in Nederland, o.a. in Brouwershaven, in Den Dolder en ook in Zuid Limburg. In haar kamer was ze omringd met herinneringen aan die tijd. Zo had ze een door een vrouwengroep uit Zeeland gemaakt wandkleed, een mijnlamp, ze was zelf onder in de mijn geweest om de vrouwen van mijnwerkers daarover te kunnen vertellen, en veel plakboeken over alles wat ze had meegemaakt. Ze vertelde er graag over. Ze kreeg te maken met seksueel misbruik. Diverse meisjes vertelden haar wat er met ze gebeurd was. Mevrouw Schneider was heel actief in de vrouwenbeweging en ze gebruikte haar netwerk om hieraan publiciteit te geven. Ze gaf er in heel Europa lezingen over. Haar man ondersteunde haar hierbij.

Jenny Schneider had familie waar ze heel blij mee en trots op was, dochters, kleinkinderen en een achterkleinkind waar ze graag foto's van liet zien. Ze was een vriendin van Anneke Stokvis met wie ze in de Oecumenische beweging veel samenwerkte. Maandag hebben ze met elkaar in kleine kring afscheid van haar genomen. Ze overleed op 27 juli op 99 jarige leeftijd. Ze zal gemist worden.

Carrie van der Grijn

MUTATIES

Mevr. E.M. van 't Hof: op 2026-07-07 ingeschreven als nieuw lid

Mevr. J. Schneider-van Egten: op 2026-07-27 overleden

VASTE ADRESSEN

KERKGEBOUW: JOHANNESKERK

Westsingel 30, 3811 BB Amersfoort (tussen Gemeentehuis en St. Jorisplein).
Per bus: halte Stadsring of Varkensmarkt.
Beheercoördinator: J. Nienhuis
Website: www.johanneskerk.nl
Beheer website: K. Meinema

PASTORAAT

PREDIKANT
Mw. Ds. H. Westerink

SECRETARIAAT KERKENRAAD

Mw L. van Rossum du Chattel

JEUGD- EN JONGERENWERK

Supertwien: Elise Folmer
Kinderkring: Geertrui Meinema

ORGANIST

mw. Susan Bloomfield

PENNINGMEESTER

Penningmeester Stichting Johanneskerk
Dhr. Arriën Kruyt penningmeester@johanneskerk.nl
IBAN: NL 83 TRIO 0320 8123 67 t.n.v. Stichting Johanneskerk.

VERHUUR

Coördinator Jan Nienhuis, mail
verhuurjohanneskerkamersfoort@gmail.com

DIACONIE

Contactpersonen

Mw. M. Brijder
Mw. D. Spee

Penningmeester

Vacant
Rekeningnummer: NL11 INGB 0000 131451 t.n.v.
'Diaconie van de Dorejo gemeente te Amersfoort'

LEDENADMINISTRATIE

Dhr. J. Nienhuis
Johan van der Waal

AUTODIENST

Als iemand vervoer nodig heeft voor een kerkelijke activiteit kan (uiterlijk vrijdagavond) contact opgenomen worden met:
Rudolf Meijer
Jan Nienhuis
Arriën Kruyt
Aarzel niet om van de autodienst gebruik te maken

REDACTIE JOHANNESBRIEF

Mw. L. van Rossum du Chattel
Mw. T. Leeuwendal
Mw. A. Rosbergen
MW. D. van Klaarbergen

INLEVEREN KOPIJ

Johannesmail

Johannesmail verschijnt wekelijks. Kopij donderdag vóór 12.00 uur naar: johannesmail@johanneskerk.nl
Contactpersoon: Hetty Deelstra, 06 37349504

KERKDIENTEN

Zondag 6 september: ds. Jan van Aller
Emeritus predikant uit Utrecht. Is o.a. geestelijk verzorger geweest bij de politie in Amsterdam.
Ging vorig jaar ook voor bij ons.

Zondag 13 september: Ds. Hannah Westerink
Opening Nieuwe Seizoen “Uitvliegen”

We vieren de gezamenlijke opening van het seizoen van de Johanneskerkers en de Ruimtevierders. Met als thema: “Uitvliegen”. We beginnen deze viering met een ochtendgebed en gaan daarna in Heilige Chaos uiteen; jong en oud(er) kan kiezen uit verschillende workshops. Daarna brengen we de chaos weer bijeen en sluiten we de feestelijke viering gezamenlijk af. Na de viering is er ruimte voor ontmoeting met koffie en taart. Iedereen is van harte welkom! Praktisch: de viering begint om 10:00 uur en om 11:30 uur is er koffie en taart. De viering en de workshops zijn voorbereid door zowel de Ruimtevierders als de Johanneskerk.

Zondag 20 september: Ruimteviering, aanvang 10.30 uur.

Zondag 27 september: Ds. Hannah Westerink
Teksten: Ezechiël 18: 1-4 en 25-32 en Mattheüs 21: 23-32

Zondag 4 oktober: Ds. Hannah Westerink
Teksten: Jesaja 5: 1-7 en Mattheüs 21: 33-43
Deze zondag vieren we samen de Maaltijd van brood en wijn.

drukwerk

Aan de heer / mevrouw
